

ENTITATS SOCIALS

Oriol Illa

PRESIDENT DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

Reptes “L’assignatura pendent ha sigut l’habitatge, que ha de ser la primera política social perquè sense casa una persona exclosa mai deixarà de ser-ho” **Objectius** “Hem d’avançar en participació i en territorialització: tenim tendència a fer-ho tot a Barcelona”

“Les polítiques socials són irrenunciabls sigui quin sigui l’escenari”

MARIO MARTÍN MATAS
BARCELONA

El nou president de la Taula d’Entitats del Tercer Sector Social, Oriol Illa (Barcelona 1973), arriba al càrrec després d’una llarga trajectòria en l’associacionisme escolta i els moviments d’objecció de consciència. És director de la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia des del 2011 i durant els últims tres anys ha sigut el responsable d’internacionalització de la Taula. En l’àmbit públic va ser cap de gabinet a l’Ajuntament de Barcelona i a la Generalitat entre 2003 i 2010, durant els tripartits d’esquerres. Tot i així, defuig les valoracions polítiques i centra el seu missatge en la defensa dels drets socials, el comú denominador de l’organització que presidirà i que engloba 3.000 entitats no lucratives.

On neix el seu vessant associatiu i de participació social?

Vinc dels moviments d’educació en el lleure, i en particular de l’escoltisme laic. També vaig ser objector de consciència l’any 1991, quan l’Estat castigava amb més temps de prestació social els que preferien no anar a l’exèrcit. Poden semblar batalletes, però llavors era una utopia acabar amb la mili obligatòria. Si hi ha voluntat de canviar les coses, al final acaben canviant.

I d’on ve la relació amb la Taula?

A través d’Acció Escolta de Catalunya i del Moviment Laic i Progressista vaig entrar al patronat de la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia l’any 2005. El 2011 em van nomenar director i, des d’allà, el 2012 també vaig passar a formar part de la junta directiva de la Taula, amb el segon equip de l’Àngels Guiteras. Fins ara hi he portat l’àrea d’internacionalit-

PERE TORDERA

zació, un sector que vam crear per buscar fonts de finançament alternatiu i obrir-nos a la resta del món.

Quins objectius s’ha fixat durant els pròxims tres anys?

A nivell intern hem d’avançar en participació i en territorialització. Tenim tendència a fer-ho tot a Barcelona. A més a més, la presa de decisions ha de ser compartida i la participació constant. Ja hem ampliat fins a 13 els membres de la junta. I això vol dir que, com que la Taula es-

Renda
“No pot ser que 34.000 famílies amb fills a càrrec no tinguin cap mena d’ingrés”

tà formada per 34 federacions, el 39% formen part de la direcció. A nivell extern hi ha dos temes clau: combatre les desigualtats i ser els garants que no reculem en drets socials. Hem d’esdevenir un motor de transformació i no purament pal·liatiu. La situació social és greu.

Què creu que s’ha fet bé i on creu que s’ha d’incidir més?

El principal èxit que ha tingut la Taula, amb només 12 anys d’història, és ser una veu escoltada. L’assigna-

natura pendent més important, tot i que no per falta de voluntat, ha sigut l’habitatge. Aquesta ha de ser la primera política social, perquè sense casa una persona exclosa mai deixarà de ser-ho.

Quina relació espera tenir amb el Govern i amb els ajuntaments?

Crec que en els últims anys, a nivell institucional, els ajuntaments i la Generalitat han situat les polítiques socials en el reconeixement que els pertoca. Per a nosaltres l’objectiu és que els governs, siguin del color que siguin, entenguin que això forma part de la centralitat; no com una despesa afegida sinó com una inversió. El canvi de xip no s’ha de fer a conseqüència de la crisi, sinó perquè és una manera de redistribuir la riquesa i evitar les desigualtats. Les polítiques socials són irrenunciabls sigui quin sigui l’escenari. A Catalunya el 20% de les persones estan sota el llindar de la pobresa. La Taula, on hi ha sensibilitats diferents, assumeix com a comú denominador la defensa dels drets socials. No pot ser de cap manera que 34.000 famílies amb fills a càrrec o dependents no tinguin cap mena d’ingrés. Uns ingressos mínims és una qüestió de drets socials.

Què podem esperar de la Taula de cara a les eleccions del 27-S?

Els comicis formen part d’un procés de canvi a molts nivells, no només a Catalunya, sinó a tot Europa. En aquest procés de canvi sempre demanarem que les polítiques socials siguin al centre de tota decisió política. No hi ha cap prioritat més important que el benestar i la dignitat de les persones. A partir d’aquí, en una societat democràtica les solucions han de venir a partir de l’exercici de la democràcia. És una cosa de sentit comú. —

Petició als bancs perquè destinin el 25% dels beneficis a projectes socials

M.M.M.
BARCELONA

L’Auditori de l’ONCE va acollir ahir la presentació de la nova junta directiva de la Taula, en un acte al qual van assistir la vicepresidenta del Govern i consellera de Benestar Social, Neus Munté, i l’alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, entre d’al-

tres. Guiteras va recordar en el seu discurs de comiat que l’organisme que aglutina prop de 3.000 entitats socials de Catalunya sempre anteposarà els drets socials i buscarà incidir en les polítiques dels respectius governs.

Illa, per la seva banda, va explicar alguna de les receptes que defensarà per a un sector que representa gairebé el 3% de PIB català i que dó-

Demanda
Illa assumeix el càrrec reivindicant la pujada dels sous mínims

na feina a 100.000 persones. Entre d’altres, va demanar que el parc d’habitatge social sigui superior al 2% actual per ajudar a solucionar la xifra de set desnonaments al dia que hi va haver durant l’any passat. El nou president també va reivindicar la necessitat que els bancs destinin el 25% dels seus beneficis a projectes socials per substituir l’obra social de les caixes desapareguda amb la

reestructuració financera –suposaria 450 milions d’euros més cada any–, i a més a més apujar el sou mínim: “Mentre el 60% dels treballadors cobrin menys de 1.000 euros i els directius cobrin 370 vegades més que els seus treballadors, les polítiques redistributives seguiran fent fallida”, va dir. “Sigueu exigents amb nosaltres, no ens deixeu posar excuses”, els va demanar Colau. —